

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVIII. - Stev. 8 (886)

Gorica - četrtek, 24. febr. 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

DELAJTE POKORO IN VERUJTE EVANGELIJU

S temi besedami, ki so vzete iz evangelija sv. Marka (1, 15), se pričinja apostolska konstitucija, ki jo je v zvezi z letošnjim postnim časom naslovil sv. oče Pavel VI. na vse svoje vernike in jo je objavil »Osservatore Romano« dne 18. februarja.

Sklicujoč se na omenjene besede, ki jih je izrekel naš Gospod v času, ko je Herod vrgel Janeza Krstnika v ječo in je Jezus oznanjal blagovest o božjem kraljestvu po Galileji, papež Pavel VI. zatrjuje, da je treba sedaj, ko se je zaključil drugi vatikanski cerkveni zbor in Cerkev z večjim poletom vrši svoje poslanstvo, med drugimi stvarmi vse verne ljudi opozoriti tudi na važnost pokore.

DUH POKORE JE SKUPEN VSEM VERSTVOM

Katoliška Cerkev je prav na zadnjem koncilu, ko je razmišljala o svojem odnosu, ki naj ga ima ne samo do ločenih bratov, temveč tudi do ostalih ver, ki niso krščanske, z radostjo ugotovila, da pomeni pokora v vseh verstvih enega izmed najbolj važnih činiteljev, ki vplivajo na versko izživiljanje in da je intimno povezana z verskim čutom vseh ljudstev na zemlji.

Kar se tiče Stare zaveze, pride v njej še posebej do izraza verski pomen pokore in samozataje. Judovski človek se je pokoril bodisi zato, da je pomiril božjo Jezo zaradi storjenih grehov ali kadar so narodu grozile hude preizkušnje ali kadar je prišlo do velikih nesreč, pa tudi kadar si je želel od Boga doseči kako milost. V vsakem teh primerov pa je prišla do izraza misel, da mora biti zunanja pokora združena z notranjo preobnovo: treba se je ločiti od greha in vrniti k Bogu.

BISTVO POKORE JE V NOTRANJEM IZPREMENJENJU

Ta pokora, ki je zahteva notranjega življenja in je dobila svojo potrditev v verskem izkustvu vsega človeštva, je pa prešla v Kristusu in njegovi Cerkvi še veliko večji pomen.

Kristus, ki v svojem življenju ni ničesar učil, kar ni sam prvi storil, se je na svoje javno delovanje pripravil s štiridesetdanskim postom, ki je bil prepojen neprestane molitve. In ko je začel govoriti množicam, jim je predložil vsebino svojega evangelija, vselega oznanila: »Delajte pokoro, kajti približalo se je božje kraljestvo!«

Grški izvirnik uporablja za pokoro izraz »metánoia«, kar pomeni mnogo več kot beseda pokora. »Metánoia« je notranje in popolno izpremenjenje in prenovljenje človeka, katero se izvrši po ljubezni do Boga in zaradi Jezusa Kristusa, ki nam je božjo svetost in ljubezen v vsej polnosti prinesel.

Prav v luči Kristusovega zgleda je potrebno, da se vsak kristjan odpove samemu sebi, vzame svoj križ na svoja ramena, sodeluje s svojim trpljenjem na Kristusovi žrtvi in postane na ta način podoba njegove smrti, da bo tako postal sposoben tudi s Kristusom zmagoslavno vstati. Kristjan po Jezusovih besedah ne sme več živeti zase, temveč za tistega, ki ga je ljubil in samega sebe dal v spravo za grehe mnogih; mora na svojem mesu dopolnjevati, kar še manjka Kristusovemu trpljenju in živeti za svoje brate, kajti Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, ampak da bi on stregel drugim.

TUDI TELO MORA SODELOVATI

Toda, čeprav je pokora v prvi vrsti nekaj notranjega in mora zajeti predvsem naše mišljenje, pa ta pokora ne more obstajati brez zunanjih izrazov tega notranjega nastojanja, zlasti zato ne, ker človek ni le iz duše, temveč iz duše in telesa ter mora zato ves, tudi v svojem mesu, služiti Bogu in ga priznavati za svojega Gospoda.

Mrtvičenje telesa ni nobeno sovražno dejanje zoper njega, saj ga je Kristus sam poveljal, ko si ga je privzel v namene odrešenja; toda dejstvo ostane, da je naša narava po Adamovem padcu ranjena, prepojena s poželjivostjo in polna neurejenih želja. Le telesno mrtvičenje lahko telo osvobodi teh nevesčnosti in mu služi kot zdravilo zoper čutni del našega bitja.

Zato je Cerkev vedno vabila svoje vernike, naj bi dodali notranji obnovi zunanje izraze pokore. Ti naj bi obstajali v zvestem izpolnjevanju stanovskih dolžnosti, v tišem prenašanju vsakodnevnih težav, ki prihajajo od dela in od obveznega sožitja z drugimi ter v darovanju Bogu bolezn, revščine ter drugih nesreč, ki nas zadevajo.

Poleg tega je Cerkev vedno želela, da bi njeni sinovi sami od sebe dodali tem splošnim načinom pokore kaj osebnega, kar pride zlasti do veljave pri treh vrstah dobrih del: molitev, post in miloščina. Narodi, ki so dosegli visoko stopnjo blagostanja, naj bi pod besedo post predvsem razumeli dolžnost, pomagati lajšati materialno bedo lačnih narodov z nabirkami in pošiljanjem odvsišnega živeža; manj razvita in zato revna ljudstva pa naj bi post pojmovala tako, da svoje pomanjkanje povežejo s Kristusovo zapuščeno: postjo na križu in se z njo potolažijo in okrepijo.

NOVE ODLOČBE GLEDE POSTA

Da pa bodo vsi verniki v vršenju pokore imeli nekaj skupnega, kar jih bo vezalo širom po svetu, je Sv. sedež odločil, naj bi tudi v bodoče bili v Cerkvi nekateri dnevi in časi, posvečeni pokori.

Tudi v bodoče naj ohrani postni čas kot priprava na velikonočni dan svoj spokorni značaj; zdržek od mesa ostane tudi za vnaprej obvezen pod smrtnim grehom za vse petke v letu in za dan pepelnice srede, to je prvega dneva v štiridesetdanskem postu; zdržek od mesa in popolni post (t.j. najesti se do sita le enkrat na dan) se omejitja na dva dneva v letu: na pepelnico in veliki petek.

Dolžnost zdržka od mesa veže odslej kristjane od izpolnjenega štirinajstega leta (do sedaj sedmega), dolžnost posta pa kot doslej od spolnjenega enaindvajsetega do začetejšega šestdesetega leta.

Zdržek od mesa odpade vse tiste petke, ki sovpadajo z zapovedanim praznikom. Raba jajc, mlečnih jedi ter zabele iz živalske masti ob petkih ni prepovedana.

Vse te nove določbe o krščanski pokori naj bi po besedah sv. očeta pripomogle, da bodo verniki v skladu z duhom, ki ga je prinesel v Cerkev zadnji koncil, v bodoče bolj pravilno rabili zemeljske dobrine in tako sodelovali pri posvečenju sveta, sebe pa z deli pokore, zlasti s pokorščino zdržku od mesa usposobili, da jih na njih potovanju proti nebeski domovini svet s svojimi miki in svojo trojno poželjivostjo ne bo odvrnil od prave poti.

—ej

Pol leta jugoslovanske reforme

Kar so zdravila za človeka, to so reforme za človeško družbo. Zdravila so pa navadno grenka. To skušnjo so napravili tudi jugoslovanski komunisti. Sredi lanskega poletja so bučno oznanili, da se začne nova doba v jugoslovanskem gospodarstvu. Dinar so razvrednotili od 750 na 1250 dinarjev za ameriški dolar, povišali potrošniške cene do 70%, dohodke pa povprečno komaj za 30% in napovedali za novo leto močni dinar, ki bo stokrat več vreden kot prejšnji.

Reforma je prizadejala večino naroda. Vsak jugoslovanski potrošnik je moral skriti svoje nakupe za dobro četrtino. To se je opazilo tudi pri praznovanju novega leta. Prejšnje čase se je nabralo v Ljubljani okoli 70.000 veseljakov iz mesta in širše okolice, ki v zabavah dostikrat niso poznali prave meje. Letos jih je bilo komaj kakih 25.000, če smemo verjeti radijskim poročilom.

Najmanj je jugoslovanska gospodarska reforma do sedaj zadelala tisti milijon, ki ima partijske legitimacije. Vendar so tudi oni vedno bolj v skrbeh. V reformi vidijo nevarnost za svoje dohodke. Vsakdo od partijcev se drži kot klop svojega položaja. Boj za dobro življenje se je razbohotil kot nikdar prej. Partijska legitimacija je pridobila na veljavi. Kdor jo

ima, se mu ni treba bati, da bo ostal brez dela na cesti. Opuščeni bodo drugi, akoravno so od njega sposobnejši. Zato sposobni strokovnjaki in kvalificirani delavci zlasti iz Slovenije vedno bolj odhajajo na tuje. Doma pa ostajajo nesposobni tovariši. Tako se pogloblja prepad med partijci in ostalimi delavci ter uradniki.

RAZKOL V PARTIJSKIH VRSTAH

Sedanja kriza jugoslovanskega gospodarstva je do neke meje podobna tisti v letu 1948. Takrat so se neusmiljeno spoprijeli med seboj pristaši Tita in Stalina, sedaj pa se tolčejo med seboj zagovorniki in nasprotniki reforme. Je pa ta borba sedaj mnogo bolj civilizirana kot l. 1948, ko je Stalin Jugoslavijo pognal iz Kominforma. Saj uradno reformo vsi hvalejo, v dejanju jo pa ovirajo in sabotirajo. Proti takim je težko kaj ukrepati, saj jim ni lahko priti do živega.

Toda vsa jugoslovanska javnost dobro ve, da je razklala reforma tovariše v dve skupini: v reformiste, ki iskreno zaupajo v uspeh reforme in jo zato povsod branijo in podpirajo, pa v administrativce, ki v uspeh reforme ne verujejo in so prepričani, da bi le močna roka lahko prinesla red v zaovoženo jugoslovansko gospodar-

stvo. Močna roka pa pomeni diktaturo stranke tudi v vseh gospodarskih vprašanjih.

Vodilni komunisti vse to vidijo in so zaskrbljeni. Sam Tito je v svojem govoru v Varaždinu iskreno priznal, da ima težave z ljudmi v zveznem izvršnem odboru partije, ker je v njem preveč različnih stališč. Tudi Marinko v Ljubljani se je podobno potožil glede slovenskih partijskih veljakov.

EGOIZEM MOCNEJSI KOT DUH ŽRTVE

Vse kaže, da večina jugoslovanskih komunistov reformi ni dorastla. Prav imajo tisti reformisti, ki trdijo, da bi pred reformo v gospodarstvu morali izvesti reformo v mišljenju vseh partijskih članov. Dokler pa še tičijo v stari miselnosti in se v njenem duhu krčevito oklepajo tega, kar imajo, zraven pa odbijajo vsako misel na žrtve, tako dolgo bodo oni sami glavna ovira za izvajanje reforme.

K neuspehu reforme mnogo prispevajo tudi trenja med posameznimi republikami v Jugoslaviji. Nacionalizem se je zagrizel tudi v republiške ustanove. Tovariši si zadnje čase marsikaj povedo, se veda v jeziku, ki ga vsak ne razume. Še bolj si pa nagajajo z dejanji. V tem pogledu so slovenski komunisti še posebej aktivni. Beograd jim kaj rad očita, da se slovenska industrija preveč »zapira vase«, da noče sodelovati s podjetji ostalih republik in da hoče svoj kapital zadržati za slovenske potrebe, namesto da bi v duhu socializma prihitela na pomoč manj razvitim pokrajinam na južno državo.

Če dodamo še pomanjkanje elektrike in premoga, pa težave za nabavo industrijskih surovin v inozemstvu, na drugi strani pa polne zaloge nekoristnega blaga po skladiščih, potem bomo še bolj razumeli vse tiste, ki dvomijo v uместnost in uspešnost reforme. In to so zlasti delovne množice.

ODPOVEDAL JE VLADAJOČI SISTEM

Tako kriza, ki jo je reforma povzročila v komunističnih vrstah, razjeda vso stavbo jugoslovanskega gospodarstva iz dneva v dan bolj. Pravijo, da bo dosegla svoj vrhunec po veliki noči. Tedaj se bo šele videlo, kdo bo obveljal s svojo: ali reformisti ali administrativci.

Jugoslavijo čaka torej vsaj še nekaj mesecev negotovosti, uganj, napetosti in nezadovoljnosti, pa tudi žrtvovanja. Ko bi ljudstvo smelo upati, da bo potem boljše, bi bilo še vse v redu. A ljudje komunističnim poskusom ne zaupajo več.

Prav v tem so jugoslovanski komunisti prešli največjo moralno klofuto: skozi dvajset let vladanja so se hvalisali s svojimi gospodarskimi prijemi; sedaj pa so doživeli neuspeh prav na področju, kjer so mislili, da imajo vso modrost v zakupu. Radi ali neradi iščejo rešitve v ukrepih, ki zelo dišijo po kapitalizmu zapadnoevropskih držav. Ljudje pa se upravičeno sprašujejo: Je li bilo za to potrebnih dva milijona žrtev tekom komunistične revolucije v Jugoslaviji, da se počasi režim vrača na pozicije, ki so bile značilne za gospodarstvo predvojne, za komuniste »korumpirane in kapitalistične« Jugoslavije?

De Gaullova tiskovna konferenca

Pretekli ponedeljek je imel general De Gaulle tiskovno konferenco, ki jo je svetovna javnost z zanimanjem čakala. Dokaz za to je bilo nad tisoč časnikaarjev, ki so se konference udeležili.

Predsednik francoske republike je najprej govoril o zadnjih predsedniških volitvah in jih skušal prikazati kot izraz zaupanja francoskega naroda do njegove osebe. Nato je orisal načrte v zvezi z gospodarsko in socialno politiko, ki jih ima njegova vlada.

Obširno se je dotaknil ugrabitve maroškega državljana Ben Barke sredi Pariza. Jasno je obožil maroškega notranjega ministra generala Ofkirja, da je on izvedel ugrabitev s sodelovanjem agentov francoske varnostne službe in najetih zločincev. Obžaloval je, da maroška vlada še ni ničesar storila, da bi se opravičila. Nj čuda, če zaradi tega trpijo francosko-maroški odnosi.

Glede obrambne zveze NATO je bil De Gaulle mnenja, da je treba to pogodbo potem, ko bo zapadla 4. aprila 1969, spremeniti ali nadomestiti z novo, kajti razmere so se spremenile. Evropski zahod ni več ogrožen od komunističnega Vzhoda in zato ne potrebuje več ameriškega varstva. Francija hoče biti suverena država, ki

sama odloča o svoji politiki. Vse, kar je francoskega, tla, zrak, morje, sila in vsak tuji element, ki bi bil v Franciji, mora biti podvržen samo francoskim oblastem.

Glede Vietnama je bil De Gaulle nenavadno kratak. Rekel je, da ne misli komentirati ameriške politike, a istočasno poudaril, da sedanja pot, po kateri hodijo ZDA, ni pot za dosego miru.

Pogorelo je mesto na Aljaski

Aljaska je ena izmed 50 držav, ki sestavljajo Združene ameriške države. Samo ozek morsk preliv jo loči od Sibirije in s tem od Sovjetske zveze. Malokdo pa danes ve, da je bila Aljaska do leta 1867 last carske Rusije in da so ji rekli »Ruska Amerika«. Prvo glavno mesto te Ruske Amerike je bilo mesto Sitka. Rusi so v njem zgradili tudi cerkev, ki je bila posvečena svetemu Mihaelu, patronu carske Rusije.

Pred nedavnim pa je požar uničil večji del tega najstarejšega mesta na Aljaski. V ognju je končala tudi omenjena cerkev sv. Mihaela, stara 121 let. Skodo cenijo na 3,5 milijona dolarjev.

Požar v mestu Sitka je svetovno javnost spet spomnil na kupčijo, ki bi bila za ZDA danes lahko usodna, če se ne bi bila izvršila. Carska Rusija je namreč l. 1867 ponudila Aljasko Združenim državam Sev. Amerike za borih 7,2 milijona dolarjev. Pa je prišlo do kupčije le s težavo. Mnogi so tedaj to kupčijo napadali kot nekoristno, kakor še danes napadajo splošno koristne stvari, ki jih ne razumejo ali nočejo razumeti.

K sreči je bil tedanji državni tajnik (zunanji minister) bolj moder kot njegovi kritiki. Odločno se je zavzel za kupčijo in uspel. Pa pomislimo, če bi do kupčije ne bilo prišlo! Danes bi stale sovjetske čete na ameriškem kontinentu in samo s svojo navzočnostjo že vznemirjale Kanado in ZDA. Verjetno bi morali politiki ZDA voditi nasproti Sovjetski zvezi precej drugačno politiko, kot jo imajo sedaj. Res, kaj vse lahko prinese s seboj ena sama celo nasprotovana kupčija!

Tretja Morova vlada

Morova potrpežljivost in spretno taktiziranje nista ostala brez uspeha. Po dobrem mesecu, kar je podal ostavko zaradi negativnega glasovanja v zvezi z načrtom zakona o državnih otroških vrtcih, je spet mogel sestaviti novo vlado, ki bo še ta teden prisegla, prihodnji teden pa se predstavila parlamentu in terjala zaupnico od njega.

Nova vlada se bistveno ne razlikuje od prejšnjih Morovih vlad. Novo je le to, da so sedaj v vladi zastopane vse struje Krščanske demokracije (do sedaj so bili pristaši Scelbe izključeni) in da je prešlo važno ministrstvo za državno obrambo od demokristjana Andreottija v roke so-

cialdemokrata Tremellonija.

Vodstva vseh štirih strank, ki sestavljajo vlado levega centra, so že odobrila program, ki naj ga nova vlada izvaja. Gre zlasti za načrtovanje, za ustanovitev dežel in urbanistično reformo. Glede šol je bilo sklenjeno, da bodo v parlamentu ponovno glasovali o ustanovitvi državnih otroških vrtcev in to na osnovi neizpremenjenega besedila. Tudi je bilo govora o sodelovanju s sindikalnimi organizacijami. Vse štiri stranke vladne večine upajo, da bo nova vlada bolj kompaktna kot prejšnje in da ji bo uspelo ostati na oblasti do rednih parlamentarnih volitev, ki bodo leta 1968.

PROGRAMSKI GOVOR PREDSEDNIKA BERZANTIJA

V deželni upravi je prišlo do važne spremembe. Dosedanji odbor, sestavljen iz krščanskih demokratov in socialnih demokratov, je odstopil. Sestavili so nov odbor, v katerem sodelujejo vse štiri stranke leve sredine, to je krščanski demokrati, socialni demokrati, socialisti in republikanci. Sestava novega deželnega odbora (vlade) je povzročila nekaj nezadovoljstva, ker je izpadel iz njega dosedanji podpredsednik socialni demokrat prof. Dulc in je njegovo mesto zavzel socialist. Tako sta predsednik in podpredsednik nove vlade Furlana, medtem ko je bil doslej podpredsednik Tržičan. Nezadovoljni so tudi krščanski demokrati iz Gorice, ker je iz novega deželnega odbora izpadel odbornik Cociani in imajo zdaj Goričani v njem samo enega odbornika, in sicer Tripianija.

Po izvolitvi novega odbora je prebral predsednik Berzanti v deželni svet programsko izjavo. V njej naštevava programske točke, ki jih bo uresničil novi deželni odbor. Za danes se bomo pomudili pri izjavah o slovenski manjšini, ki nas kot Slovence najbolj zanimajo. Glede Slovencev je rekel predsednik Berzanti tole:

»V okviru politike leve sredine so bistveno važni odnosi medsebojnega razumevanja med različnimi omikami in izročili ter zato tudi odnosi med italijansko govorečimi državljanji na eni ter slovensko govorečimi državljanji na drugi strani.«

»Dežela bo — v mejah svoje pristojnosti — še dalje s svojim delovanjem pospeševala razvoj skladnega in omikanege sožitja med državljanji neglede na razlike v jeziku, rasi, običajih in kulturi, ker so pred zakonom vsi enaki v uživanju pravic in izpolnjevanju dolžnosti, ki iz njega izvirajo.«

»V tej perspektivi bo odbor leve sredine prispeval k uresničevanju demokratične politike do slovenske manjšine in bo podpiral tiste predloge — tudi zakonodajne pobude na parlamentarni ravni — ki bodo težili k priznanju upravičenih potreb manjšinske jezikovne skupine in bo nastopil proti sleherni obliki pretirane nacionalizma ter ostankom rasistične miselnosti, kjerkoli bi se pojavile.«

»Odbor namreč meni, da se mora demokratična politika, po kateri se ravna stranke leve sredine do manjšin in ki se na splošno že začela konkretno izvajati, razvijati, da se doseže pristanek vse širšega dela manjšine na deželno in državno politiko.«

Menimo, da je izjava predsednika Berzantija za slovensko narodno skupnost v Italiji pozitivna, ne toliko po vsebini, ki je precej splošnega značaja, kakor iz načelnega stališča, ker tudi na deželni stop-

nji afirmira naš obstoj, priznava naše pravice, objavlja konkretne ukrepe in nas ne deli v tri kategorije (tržaški, goriški in videmski Slovenci), kot se je doslej večkrat dogajalo.

Resnič je ljubo je treba povedati, da je prejšnji deželni odbor vsaj v začetku bil do Slovencev bolj širokosrčen kot zdaj, ko so v njem tudi socialisti in republikanci. Sprejel je več zahtev slovenskega svetovalca in je širše tolmačil člen 3 deželne statuta. Zdalj smo zabeležili dva koraka nazaj: 1. sprejem stališča, da dežela pravno ni pristojna za manjšinsko zaščito; 2. ozko tolmačenje 3. člena statuta, kar pomeni, da deželna uprava ne bo zahtevala izvršilnih določb o tistih členih statuta, ki govorijo o slovenski narodni manjšini. Če ni izvršilnih določb, pa si težko predstavljamo, kako bi mogel deželni svet sploh kaj ukrepati o posebnih slovenskih zadevah.

Zato ponavljamo: izjava predsednika Berzantija o Slovencih je daljša in izrazitejša od dosedanjih izjav in v načelnem pogledu pozitivna. Vprašanje pa je, ali so podani stvarni pogoji za uresničenje te izjave. Prva ovira za njeno uresničevanje bo stališče vlade in sodba ustavnega sodišča, druga ovira pa bo stališče predsednika Berzantija do člena 3, češ da je ta člen obvezen za vse deželne organe in da zato niso potrebna posebna določila za njegovo izvajanje. Reklji smo že, da brez posebnih izvršilnih določb ni nobene pravne podlage in nobenega jamstva, da bi besede predsednikove izjave postale dejstvo. Sedanja pravna obveznost določa, da ne morejo deželni organi narediti ničesar proti enakopravnosti vseh državljanov neglede na njihovo jezikovno pripadnost in proti njihovim etničnim ter kulturnim značilnostim, manjkajo pa pravni predpisi, kaj naj naredijo za slovensko narodno manjšino. To je prepuščeno osrednji vladi v Rimu, ki pa je izredno počasna, saj nam je doslej dala le en sam zakon. In končno smo Slovenci stvarnost, živimo v deželi, ki je dobila posebni avtonomni statut (po obljubah iz l. 1947) prav zato, ker tu živimo Slovenci. Mirovna pogodba ne vsebuje posebnih točk o manjšini, ker je bilo obljubljeno, da jih bo vseboval deželni statut.

Nočemo odrekati deželni vladi dobre volje. Obratno. Prepričani smo, da bo kljub neštetim težavam tudi v mejah sedanjih možnosti na praktičnem terenu upoštevala koristi Slovencev in da bo, kar pravi tudi predsednikova izjava, podprla in sprejela tiste predloge, ki bodo težili k priznanju ter izpolnitvi upravičenih potreb slovenske narodne skupnosti v deželi. K temu naj pripomore tvoren dialog.

J. N.

Naivni Robert Kennedy

Senator Robert Kennedy, brat pokojnega ameriškega predsednika J. Kennedyja, je prejšnjo soboto predlagal, naj bi se v Južnem Vietnamu sestavila koalicijska vlada, v kateri bi bili tudi predstavniki komunistične osvobodilne fronte. Njegova izjava je razen v levičarsko navdahnjenih krogih naleteja na splošen odpor.

Posebno pozornost je vzbudil v tej zvezi bivši predsednik madžarske vlade Ferenc Nagy, ki sedaj živi kot begunec v ZDA. Ta je opozoril senatorja Kennedyja, naj si ne dela utvar. Kjer koli komunisti vstopijo v koalicijsko vlado, to storijo zato, da se polastijo oblasti. Primer Madžarske je več kot zgovoren!

Na volitvah leta 1946 so dobili madžarski komunisti le 17% glasov, toda ker so zasedli s pomočjo sovjetskih zasedbenih oblasti ključne položaje v vladi kot notranje in obrambno ministrstvo, ni bilo zanje težko napraviti državnega udara in se polastiti oblasti.

Če bi prišlo v Vietnamu do koalicijske vlade, bi morale ameriške vojaške sile zlasti paziti na to, da bi komunisti ne dobili premoči v vladi. Skrbno bi morale bdeti nad sporazumom med strankami in preprečiti vsako tudj najmanjše kršenje tega sporazuma. Sele ko bi bil Južni Vietnam resnično pomirjen in zmožen lastnega demokratičnega življenja ter utrjene demokratične ustanove, bi smele ameriške čete Vietnam zapustiti.

Lani je padlo 250.000 ton bomb na Vietnam

List Washington Post objavlja, ko govorijo o prvi obletnici bombardiranja Sev. Vietnoma s strani ZDA, da so lani severnoameriške letalske sile odvrle na Južni in Severni Vietnam nad 250.000 ton bomb. Dnevnik pripominja, da so te sile zmetale približno eno tono bomb na vsakega pripadnika komunističnega gibanja Vietkon-

ga in da porabijo vsak dan povprečno več razstreliva kakor ob najhujših ameriških bombardiranjih v drugi svetovni vojni. Ni čuda, da so vojaške oblasti predložile predsedniku Johnsonu, naj zahteva za proračunsko leto 1966-67 od ameriškega kongresa 7,8 milijard (sedem tisoč osem sto milijonov) dolarjev za strelivo, in sicer predvsem za letalsko.

Te številke so same po sebi strahotne, zlasti če pomislimo, koliko je narodov, ki živijo v skrajni revščini in trpijo silno lakoto. Ni čuda, če sv. oče Pavel VI. vedno bolj posega na politično področje in išče potov, ki bi pripeljali do miru v Vietnamu, 7,8 milijard dolarjev za pobijanje brezbrambnih ljudi! Ko bi to vsoto namenili obnovitvi življenja istih ljudi, kako lepše bi se dalo brati te številke!

Odprava vizumov med Italijo in Jugoslavijo

V Rimu so 21. februarja podpisali sporazum, ki določa, da so odpravljeni vizumi med Italijo in Jugoslavijo. Sporazum bo stopil v veljavo 8. marca letos. Na podlagi tega sporazuma se bo vsak državljan omenjenih držav lahko mudil izven svoje zemlje 90 dni. Kdor bi se pa hotel zaposliti v eni izmed obeh držav, bo moral še vedno iskati vizum za delo, ki pa bo brezplačen.

Od odprave vizumov bodo imeli praktično korist le italijanski državljanji. V Jugoslaviji namreč še vedno velja predpis, da mora vsak njen državljan pred odhodom v tujino zaprositi za izhodno-povratni vizum, ki se navadno podeli le za enkratno potovanje. Na ta način oblast lažje kontrolira gibanje svojih državljanov. Da je to omejevanje osebne svobode, je vsem jasno, a pomoči zoper to zapostavljanje praktično ne bo, dokler bo Jugoslavija policijska država z diktaturo ene same stranke.

MLADIKA št. 1

Družinska revija »Mladika« je z letošnjo prvo številko vstopila v svoje deseto leto. Predstavila se je v novi obleki, z okusno opremljeno naslovno stranjo, delo Klavdija Palčiča. V uvodni besedi je povedano, da je poslanstvo »Mladike« prinašati našo besedo v slovenske domove in jo s tem ohranjati. Po reviji naj bi naše družine prejemale zdravje, veselje do lepe, tople domačnosti in vero, veliko vero v življenje. A poleg tega je treba vedno znova načenjati in poizkušati najti odgovor na velike probleme, ki jih srečujemo na svojih poteh. Tudi na našo mladino je treba stalno misliti in ji posvečati pozornost.

Vsebina prve številke je zelo razgibana. Tudi prav zanimiva, za vsakogar nekaj. Vsakdo bo pozorno prebral rubriko »Pisma nam in vam«. Mnogo je v njej širokosti in svežih pogledov. Tudi zaglavje »Kaj pravite vi?«, ki ga vodi msgr. dr. Lojze Škerl, nudi mnogo luči in pojasnil. Osrednja literarna zgodba te številke je črtica Franca Jeze »Dekle na oglas«. Njena tematika je sodobna, slog pripovedovanja sočen in slikovit. Ni bila ta novela brez razloga nagrajena na radijskem natečaju v Trstu. »Razgovor pod Kvirinalom« izpod pesera prof. Rafka Vodoba daje tej številki še posebno vrednost. Brez dvoma so v tem sestavku misli, ob katerih se je treba ustaviti in jim pomagati do udeleževanja v življenju.

Dva članka se dotikata slovenske narodne problematike na naših tleh: Kaj smo Slovenci dosegli (drej) ter Zgodovina slovenskega šolstva (prof. Maks Šah). »Nesmiselna tedenska kronika« pove zelo veliko. Slovenci bomo izginili na tem koščku zemlje, če se bomo tako branili otrok kot do sedaj in svojo bodočnost gradili na zločinških splavih.

Msgr. Janez Belej nas vodi še naprej po Južni Afriki. Je to 14. nadaljevanje; Danilo Lovrečič pa na svojski način kramlja v svojih »Odstavkih...«. Naj bi se oglašil v vsaki številki, saj ima že dolgo vrsto hvaležnih bralecev, ki znajo ceniti, kar napiše. O pomenu glasbe za našo duhovnost je prispeval članek g. Stanko Zorko. Je to govor, ki ga je imel 9. januarja t.l. v cerkvi sv. Antona Novega ob priliki koncerta slovenskih božičnih pesmi.

»Naš razgled« se dotaknejo nedavno izišli slovenski knjig in revij, govorijo o tržaškem radiu, slovenskem gledališču v Trstu ter o Pen-kongresu na Bledu, kjer so udeleženci znali obsoditi zatiranje španskih in portugalskih literatov po tamkašnjih oblasteh, prav nič pa niso omenili pisateljev v komunističnih državah, kjer so pod pritiskom vsaj toliko kot na Španjskem in Portugalskem.

Že ta kratki pregled prve številke letošnje »Mladike« jasno priča, da »Mladika« zasluži, da pride v vsako našo družino na Tržaškem, Goriškem ter v slovenskem zamejstvu. Za vstop v Slovenijo pa žal doslej še ni prejela vizuma. Sicer nič čudnega, če je niti »Primorski dnevnik«, »Delo«, »Gospodarstvo« in podobni listi iz levičarskega tabora v vseh desetih letih izhajanja niso znali in hoteli odkriti!

—ak

Mira

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Priznanje slovenskemu hotelirju

Pred šestimi leti je pričel v Rimu s hotelirsko dejavnostjo naš rojak Vinko Levstik. Kot vsakemu začetniku je bilo tudi za g. Levstika sprva težko, da se uveljavlji. Imel je najprej penzijo s 6 sobami. S svojo neumornostjo in ob pomoči svoje pridne žene pa mu je uspelo premagati vse začetne težave. Danes vodi dve hotelski podjetji v ulici S. Croce in Gerusalemme 40 in v ulici L. Luzzattij s 40 sobami. V tem času je postal tudi predsednik odbora za proučevanje problemov malih gostinskih podjetij ter član izvršnega sveta vseh italijanskih hotelirjev zveze FAIAT in član izvršnega sveta zveze hotelirjev iz Rima in rimske province APRA. Za lanski božič sta pokrajinska turistična ustanova za rimsko pokrajino ter rimski vikariat razpisala nagradni natečaj za najlepše jaslice v prirredbi rimskih gostincev in trgovcev. Natečaja sta se udeležila tudi g. Vinko Levstik s soprogo ter dosegla izreden uspeh. Ocenjevalna komisija jima je namreč prisodila drugo mesto. Preteklo nedeljo, 20. februarja jima je bilo odlikovanje izročeno v veliki dvorani Protomoteke na Campidogliu v Rimu. Svecanosti sta prisostvovala tudi kardinal-vikar rimskega mesta Traglia ter rimski župan.

G. Levstiku in njegovi ženi, ki je doma iz naših krajev, k doseženemu uspehu iskreno čestitamo in smo veseli, da je znal g. Levstik slovensko ime v večnem mestu tako uspešno uveljaviti.

Novi odbor društva »Slomšek« v Rimu

Društvo »Slomšek«, ki veže med seboj v Rimu živéce slovenske rojake, je imelo v začetku tega leta svoj občni zbor, na katerem so člani z veliko večino potrdili skoro ves stari odbor.

Predsednik društva je g. Stanko Dekleva, spremljajo ga pa kot podpredsednik

Mary Poppins

Ali se hočete zabavati in preživeti nekaj prav veselih uric? Potem vam toplo priporočamo, da greste gledat film »Mary Poppins«, ki ga je izdelal slavni Walt Disney. Znano je, da so njegovi filmi, vedno ali skoraj vedno zelo dobri, bodisi otroški filmi — namenjeni predvsem otrokom, a morda še bolj dobrodošli odraslim — bodisi zanimivi dokumentarni filmi, ki jih radi gledajo veliki in mali. Reklji bi lahko, da je vsak nov Disneyjev film skoro dohodek. To velja predvsem za to njegovo zadnje delo.

Po navadi sprejemamo s precejšnjo zadržanostjo filme, ki so dobili pet, šest, sedem in celo več Oskarjevih nagrad. Tudi »Mary Poppins« je prejel pet Oskarjev. A te nagrade so bile popolnoma zaslužene. Walt Disney je mojster v izdelovanju filmov, ki napravijo veselje otroški fantaziji. Ta človek ne dela samo za slavo in denar: reklji bi lahko, da je njegov cilj plemenitejši: njegov filmi so prežeti s poezijo, izdelani so z veliko ljubeznijo do otrok, s čustvom bolj kot z razumom.

Kaj naj rečemo o filmu samem? Pravljična je zelo lepa. Ima tudi svoj poučni namen, ki pa ni vsiljiv. Mary Poppins, idealna vzgojiteljica pod vsakim vidikom, je podobna dobri vili, ki ima to moč, da vse uredi na najboljši način. Ko opravi svoje plemenito poslanstvo, odide prav tako kot je prišla.

Veliko vlogo v tem filmu imajo pesmi, od katerih sta zlasti dve zelo lepi. Polne so miline in nežnosti. Scenarija doseže na nekaterih mestih naravnost čudovite učinke. Tudi koreografija je zelo sugestivna, zlasti pride do izraza prilični dimnikarjev na strehah.

Pa na igranje samo ne smemo pozabiti! Prav prijetno nas je presenetila predvsem igralka Julie Andrews, ki je za vlogo Mary Poppins prejela nagrado Oskar. Kot filmska igralka je Julie Andrews malo znana. A zelo lahko je predvidevati, da bo postala po tej vlogi zelo priljubljena. Iz nje veje sama simpatija in človeška toplina. Tudi oba otroka, ki nastopata v filmu, sta zelo prikupna, zlasti fantek, ki s svojim izrazom privabi gledalca prav prirčen nasmeh.

Skratka: reklji bi lahko, da je ta film z vsakega stališča dober. Ob njem se zabavajo otroci, a (bodimo odkriti!) morda še bolj odrasli. Človek odide iz kino dvorane zadovoljen in dobre volje. In to ni malo, če pomislimo, da nam pušča večina današnjih filmov grenak priokus!

Iz življenja Cerkve

Sv. oče na obisku pri gradbinskih delavcih

Nedavno je papež Pavel VI. obiskal delavce, ki so zaposleni pri gradnji ljudskih stanovanjskih hiš v rimskem predmestju Pietralata. Sv. oče je delavce prijazno nagovoril in jim povedal, zakaj je prišel k njim. Rekel je: »Ker ne pridete vi k meni, zato sem jaz prišel k vam.« Po nagovoru je povabil delavce, naj z njim zmoližjo očenaš. Objubil je, da bo nekaj bolnikov iz delavskih družin na lastne stroške poslal k Materi božji v Lurd. Svežji oče je nato obiskal stavbišče in se razgovarjal s posameznimi delavci.

Za boljše dušno pastirstvo v Rimu

Sv. oče je škof rimskega mesta. V njegovem imenu vodi škofijo generalni vikar, ki je sedaj kardinal Traglia. Ker je pa mesto veliko, se vedno bolj širi in so dušnopastirske potrebe različne in v nekaterih primerih tudi težke, je sv. oče razdelil škofijo, ki je praktično omejena na mesto, na pet področij in vsako področje izročil v oskrbo pomožnim škofom.

Anglikanski obisk v Rimu

Poglavar anglikanske Cerkve nadškof dr. Mihael Ramsey bo 23. marca obiskal svetega očeta. To obvestilo je dalo Tajništvo za zedinjenje kristjanov.

Novi predsednik italijanskih škofovskih konferenc

Za predsednika italijanske škofovske konference je bil imenovan beneški patriarh Urbani. Novi predsednik se je veliko zanimal za Katoliško akcijo in je v marsikateri stvari razgledan in odprt mož. Čaka

ga težko delo, tudi v zvezi s preosnovno in preureditvijo italijanskih škofij.

Novo vodstvo v kongregaciji za semenišča

Vodstvo kongregacije za semenišča, bogoslovja in univerze bo prevzel francoski nadškof Garrone iz Toluze. Nadškof Garrone je znana osebnost v francoskem episkopatu in je na koncilu s svojim delom in nastopi vzbudil veliko pozornost.

Komisija za izvedbo koncilskih odlokov je pričela z delom

V prostorih državnega tajništva v Vatikanu se je sešla na prvo zasedanje nedavno ustanovljena komisija za izvedbo in razlago koncilskih odlokov. Začetka zasedanja se je udeležil tudi sv. oče, ki je v kratkem nagovoru razložil pomen komisije. Poudaril je, da naglo prihaja dan — 29. junij — ko bodo koncilski odloki stopili v veljavo, zato čaka komisijo veliko delo. Predsednika komisije sta kardinala Tisserant in Cicognani.

Najbolj iskana knjiga

Po nedavnih statističnih podatkih je v Južni Afriki knjiga, ki je največ prodajo, sveto pismo. Zlasti ga mnogo prodajo v jeziku bantu. Leta 1964 je bilo prodanih na vsem ozemlju Južne Afrike en milijon izvodov sv. pisma.

POSTNE PRIDIGE pri Sv. Ignaciju v Gorici so vsak petek v postu ob 8. uri zvečer. Ker bodo govori posvečeni koncilskim odlokom, lahko dob vsak popolni jubilejni odpustek, kdor posluša tri pridige, prejme sv. zakramente in molji po namenu sv. očeta.

Otvoritev župnijske dvorane pri Sv. Vincenciju v Trstu

TRŽAŠKE NOVICE

Za teden od 27. februarja do 5. marca 1966

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. — 10.15 Poslušaj boste - Od nedelje do nedelje na našem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Rdeča vrtnica«, dramatizirana pravljica. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.00 Sanremo 1966. — 15.30 »Blizu in težko«, radijska drama v osmih slikah. — 17.45 Alessandro Mirt: Godalni kvartet. — 18.30 Kino večeraj in danes. — 19.00 Dve sto let valčkov: Brahms in Humperdinck. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 20.30 Iz slovenske folklorne: Lelja Rehar: »Na vojsko se odpravljajo«.

Ponedeljek: 11.35 Radio za šole (Oddaja za srednje šole). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Bralji smo za vas. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Francoske simfonične skladbe iz prejšnjega stoletja. — 19.00 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: »Realizem«. — 19.30 Postno predavanje. Janez Vodopivec: »Vse ljudstvo božje je v cerkvi poklicano k svetosti«. — 21.00 Domenico Cimarosa: »La baronessa stramba«, operna enodejanka.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne: Lelja Rehar: »Na vojsko se odpravljajo«. — 17.20 Italijanščina po radiu. Osnovni tečaj, 25. lekcija. — 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. — 18.30 Javni koncerti Radia Trst 1965-66. — 19.00 Plošče za vas. — 21.00 Pregled slovenske dramatike. Trinajsta oddaja. Realistična domovinska drama Ksaverja Meška. Prizori iz del: »Na smrt obsojeni«, »Matie in »Pri Hrastovih«. — 23.00 Nova glasba. Posnetki s XVII. festivala sodobne glasbe v Benetkah.

Sreda: 11.35 Radio za šole (Za I. stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Klavirska glasba. — 19.15 Higiena in zdravje. — 19.30 Moški pevski zbor iz Celja, ki ga vodi Egon Kunej. — 20.35 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 21.00 Simfonični orkester italijanske radiotelevizije iz Rima. V odmoru, približno ob 21.35 knjižne novice: Italo Calvino in njegova knjiga »Le cosmicomiche«. pripravil Josip Tavčar.

Četrtek: 12.15 Znanost in tehnika. — 17.20 Italijanščina po radiu: Osnovni tečaj, 26. lekcija. — 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. — 18.30 Klasični moderne glasbe. — 19.10 Pisanji balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 »Fedorova smrt«, radijska drama. — 22.45 Tenorist Mitja Gregorac, pri klavirju Pavel Sivic: Eugen Suchon: Pesmi z gora.

Petek: 11.35 Radio za šole (Za II. stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Iz slovenskega glasbenega življenja v preteklih stoletjih. — 19.00 Slovenski znanstveni delavci s tržaške univerze: Ana Sturm: »Tipi naselja v Zgornji Soški dolini«. — 19.30 Postno predavanje: Janez Vodopivec: »Svetost ljudstva božjega je svetost popotnikov k cilju«. — 20.35 Gospodarstvo in delo.

Sobota: 12.00 Kulturni odmevi: Dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 »Volane«. Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Zgodbe druge svetovne vojne: Matevž Hacc: »Bolničarica Neža«. — 17.20 Skala in ladja: komentarji o dogodkih po koncilu in v jubilejnem letu. — 17.30 Širimo obzorja: »Ikar 1975«. Napisal Slavko André. — 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. — 18.30 Panorama jazz. — 19.15 Družinski obzorik. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 Jezusovo javno delovanje, trpljenje in smrt. Druga slika od sedmih prizorov, ki jih je po evangelijih napisala Tončka Čurk.

Novi predpisi videmskega sporazuma

V Beogradu so si dne 12. februarja izmenjali ratifikacijske listine sporazuma, ki je bil med Italijo in Jugoslavijo podpisan dne 31. oktobra 1962 v Vidmu. Novi predpisi videmskega sporazuma, ki urejajo vprašanja osebnega, kopenskega in pomorskega prometa v mejnem področju, bodo stopili v veljavo dne 27. februarja letos.

Po teh novih predpisih bo dovoljeno jugoslovanskim in tujim državljanom s potnimi listi prinesiti iz Jugoslavije do 50 novih (5.000) starih) dinarjev. V Jugoslavijo pa bo dovoljeno prenesti 100 novih (10.000 starih) dinarjev, in sicer po 5 novih ali pa 500 starih dinarjev.

Dvoletnikji lahko prenesejo ali odnesejo vsak dan največ 10 novih dinarjev, tisti s prepustnicami pa lahko vzamejo s seboj do 5 novih dinarjev (500 starih).

slovesno obljubljeni in te dni spet potrjeno, kajti tudi slovenski verniki smo del te župnije. Poleg tega pa mislimo, da je prav petje učinkovito sredstvo in resnična vez, ki nam pomaga prodreti v dušo svojega bližnjega, spoznati njegovo značaj, odkrivati njegove težnje, razumevati njegove želje in se mu tako približati v pravi krščanski ljubezni.

Sporod prireditve je zaključil pevski zbor »Montasio«, ki je dovršeno zapel venec tržaških pesmi.

Pred zaključkom pa je govoril gospod nadškof, ki je vsem podal nekaj globokih misli kot napotek k poznejšemu delovanju. Rekel je, da se v cerkvi zbiramo k čiščenju Boga, da nam je pa potrebna tudi dvorana, kjer naj govorimo med sabo in se tako spoznavamo. Poudaril je, da morajo ti prostori postati resnično sredstvo, kjer naj stremimo po resnici in ji ponižno ter zvesto služimo; posebno še sredstvo ljubezni, kjer naj brata sreča brata in mu poda roko v pomoč. S to mislijo je nadškof zaključil svoj govor.

Ko stojimo na pragu novega obdobja za našo faro, slovenski verniki prosimo Boga, da bi te želje in upi, ki jih mi nosimo v srcu, našli odprta vrata v srca vseh in da bi tako v iskrenem spoštovanju svojega bližnjega vsi našli pot k vzajemni ljubezni.

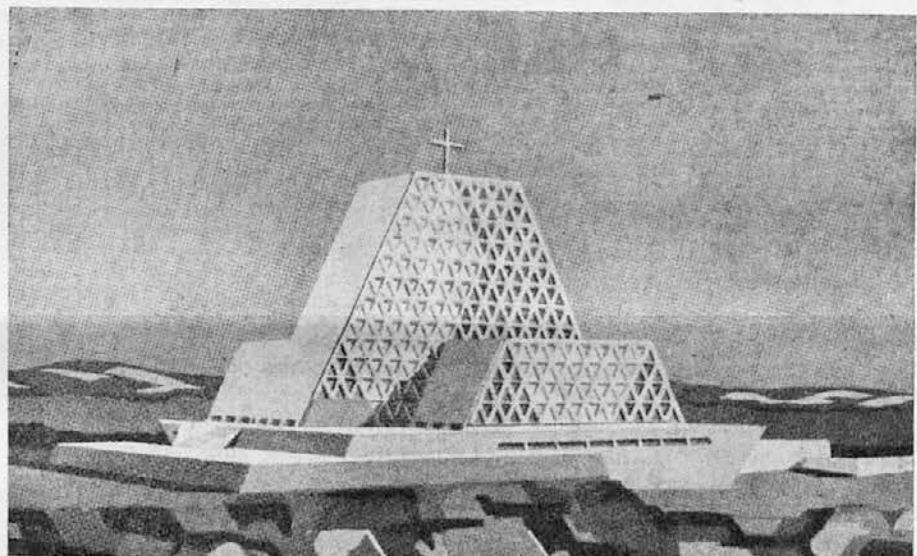
S. O.

Postni govori na Radiu Trst A

Radijska postaja Trst A je, kot vsa zadnja leta, uvrstila v svoj spored niz radijskih postnih govorov, v katerih bodo posamezni predavatelji letos obravnavali kreposti in čednosti, po katerih naj se odlikuje krščanski človek.

Postne govore, ki jih urejuje msgr. dr. Lojze Škerl, bo radio Trst A oddajal vsaki ponedeljek in petek ob 19.30. V času med 25. februarjem in 8. aprilom t.l. se bodo v teh oddajah zvrstili naslednji predavatelji: 25. februarja: msgr. dr. Jakob Ukmar: Kreposti. — 28. februarja: msgr. prof. Janez Vodopivec: Vse ljudstvo božje je v Cerкви poklicano k svetosti. — 4. marca: msgr. prof. Janez Vodopivec: Svetost ljudstva božjega je svetost popotnikov k cilju. — 7. marca: msgr. dr. Rudolf Kliniec: Domoljubnost. — 11. marca: g. Marijan Živic: Hvaležnost. — 14. marca dr. Kazimir Humar: Sramežljivost. — 18. marca: dr. Fr. Segula: Pravičnost v svetem pismu. — 21. marca: dr. Lojze Suštar: Čistot, krepost močnih in svobodnih. — 25. marca: dr. Lojze Suštar: Zakonska čistost. — 28. marca: msgr. Jože Jamnik: Ubogljivost. — 1. aprila: g. Franc Von-

Darovi za oltar sv. Cirila in Metoda na Vejni

Načrt Marijinega svetišča na Vejni. V tej hiši božji, ki jo sedaj končujejo, bo stal oltar sv. Cirila in Metoda, simbol naše hvalečne ljubezni Kraljici sveta in Materi sv. Cerkve

Za naš oltar sv. Cirila in Metoda smo prejel v zadnjem času sledeče darove: Iz župnije Skedenj vsi naslednji dobrotniki: Miklavc 1.000; Kravos 2.000; Sancin Skotja 2.000; Kosič Marija 2.000; Bajc Roža 1.000; Godina Marija 1.000; Zoren Ivan 1.000; Drole Angela 1.000; Bordon Valerija 1.000; Cercota Zofija 5.000; Pangerc Justina 500; Babič Ivanka 500; družina Bavčer 1.200; N. N. 1.000; N. M. 500 in N. A. 1.000 lir. Dve dobrotnici z Opčin skupno 5.000; Prinčič Vida in Prinčič Anton iz Zgonika 10.000; Stefančič Frančiška s Kontovela 10.000; Piščane Vida iz Trsta ob krstu vnuka 2.000; družina Purger Stramar 5.000; N. N. Roco 2.000; Martelanc Alojzija, Barkovlje 500; T. Strancar iz Trsta 10.000; iz Marijine družbe ul. Risorta v Trstu sledeče dobrotnice: Berbardis Katarina 5.000; dve sestri skupno 10.000; Kariš Dora 1.000; sestri Ceglar

1.000; Lazar Nežica 1.000; Golob Frančiška 1.000; Bavdaž Antonija 1.000; dve neimenovali družbenici skupno 3.000 lir. Današnji darovi znašajo . . . 88.500 lir. Prejšnja že nabrana vsota . . . 563.300 lir

SKUPNO 651.800 lir

Vabimo vse rojake — častilce sv. Cirila in Metoda, pridružite se skupni nabirki. Ne prosimo za visoke vsote, prosimo le za sodelovanje vseh, ki morete. Po 500 lir, po tisoč lir velika večina verjetno zmore. Od zrna do zrna pogača, od kamna do kamna palača. — Vsem dosedanjim dobrotnikom iskrena zahvala! Darove pošiljajte na Tržaškem v Marijanišče na Opčinah ali g. kaplanu Gerdolu pri Sv. Vincencu, na Goriškem pa v upravo Kato-liškega glasa.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu

štacuna je križ, gospodična! Tule je zavitek iz tiskarne. Naznanila o rojstvu so dospela. Jon jih vtakne v žep. Zdjaj začno vendarle jesti. Spet sneži. Peč je še prijetnejša. Joša prime, da bi zapel. Toda zagleda Marijo in molči.

Proti poldnevju seže stric po svojih usnjenih rokavicah in po cilindru. V slast mu je šlo in zadovoljen je, toda on bo dejal svojemu krščencu Jodo, punkum. Jon ga spremi s smehom k vratom, Teta Lientje začne zdaj pripovedovati; preveč je mraz, da bi hodila domov, in premog je to zimo drag. Marija pomiva posodo. Zakaj Jon ne govori z njo? Ali je tudi tak pobožnjak? Počakajmo, bosta že še prišla k pameti.

V zgodnjem mraku teta Lientje zakinka. V svojih pergamentnih rokah tišči oba škričelca s sladkorčki. Nekaj prazničnega je v njenem obrazu. Greta se ji mora nasmehiniti. Jon obesi srebrni križec nad zibelko. Potem jo pobriše v kuhinjo. Da bi kaj zapel? Ne, napisati hoče pesem, ki naj bi se začela takole: »Tvoje žametne ročice, mehke in gorké...« Pesem ne bo

nikoli natisnjena, je pa očetova priča, da se je danes uradno rodil: Gerrits Peter Jodok Karolina.

Ko ga Greta pokliče, ker je žejna, ne dobi odgovora. Oče pesnik je zaspal. Kakor teta Lientje. In tako spé trije rodovi v istem kvartirju.

Matí gleda, kako zunaj sneži. Zdjaj pa ima pravega Jezuščka. Peer se v spanju smeje. Angelčke vidi, si misli Greta in vzdihne iz mlade blaženosti.

PARNAS IN LEPILO. TETA KAROLINA GRE V NEBESA

Po dveh dneh dopusta odide Jon spet v pisarno. S čustvom socialne vzvišenosti v nogah stopa mimo pisalnikov svojih tovarišev. To je skoraj korak gospoda van Gustinga. »C'est bien,« pravi le-ta, »čestitam.« Zakaj je cepec tako suhoparen? »Dobro jutro, Lunders...« Jon pričakuje vsaj vljudno čestitko; saj vendar ne postaneš vsak dan oče. In velika večina tukaj je brez otrok razen Driesa Rozena, ki jih ima v dobrih treh letih četrto. Ali

V nedeljo, 20. februarja je bila ob 11. uri pri Sv. Vincenciju v Trstu slavnostna otvoritev župnijske dvorane in drugih prostorov za udeleževanje verskih in kulturnih organizacij v fari. Za župnijo sv. Vincencija je ta nova pridobitev velike važnosti, kajti doslej ni bilo v fari pripravljenih prostorov niti za italijanske niti za slovenske organizacije.

Župnija sv. Vincencija je nastala pred sedesetimi leti, ko se je odcepila od Novega sv. Antona. Tedaj je ta cerkev stala na robu mesta in okoli nje je bilo malo vinogradov in vrtov. Kmalu pa je bila spreminjati svoje zunanje lice: mnoge so se nove hiše, nastale so nove ulice, stara je prebivalstvo in v nekaj letih je nastala prava mestna župnija. Da ne govorimo o globoki spremembi zadnjih dvajsetih let, ko so vsepovsod začeli rušiti nadstropne hiše in namesto njih graditi ogromna poslopja ter celo stolpnice. Danes šteje fara približno 20.000 prebivalcev. Med temi je tudi znatno število tujcev, ki so v tem mestnem predelu enakoverno porazdeljeni po vseh straneh. S tako naglim porastom prebivalstva je bilo vedno bolj čutili potrebo po večjih prostorih.

Več desetletnih pripravah in načrtih so v leto 1964 začeli z gradnjo dvorane, kjer se zdaj nahajajo sedeži katoliških organizacij, ki so bili preteklo leto izročeni svojemu namenu.

Poleg teh prostorov bodo prišle do današnjega mesta tudi slovenske organizacije: skavti, Vincencijeva konferenca, pevski zbor, misijonski odsek, apostolstvo mlade šolske mladine. Slovenski sedež bo nastopil hiši z vhodom v ul. Revoltella 6. Slovenci nestrno čakamo, da bo tudi ta dvorana v kratkem dograjena, saj se že povojna leta shajamo v pretesnih in primernih prostorih, ki že dolgo ne zadostujejo več našim resničnim potrebam. Poleg vsega smo se ves ta čas vzdržali z lastnimi sredstvi. Naj nam bo dovoljeno, da na tem mestu izrazimo hvalno hvaležnost vsem dobrotnikom iskreno za-

mo. V navzočnosti vseh mestnih oblasti in drugih oseb je v nedeljo gospod nadškof najprej blagoslovil nove prostore, nato je v nabito polni dvorani (500 ljudi) otvoritvena slavnost.

Nastopil je v začetku italijanski cerkveni zbor. Nato je povzel besedo gospod nadškof, ki je v svojem govoru orisal pot in vlogo tega novega dosežka v župnijski skupnosti. Izrazil je željo, naj nova dvorana postane kvas za prenovljenje duhovno preobrazbo fare in po smeri velikega koncila sredstvo za izgradnjo nove tržaške družbe.

Pod vodstvom prof. Marice Zupancič je nastopil slovenski zbor z dvema skladbama: Hladnikovo »Je mrak končan« za pevski zbor in narodno »Nocoj pa, oh nocoj« za moški zbor. Čeprav je slovenski zboru bilo odmerjenih le borih pet minut, je ubrano petje vžgalo občinstvo, ki je navdušeno ploskalo k uspelemu nastopu.

Na se upravičeno vprašujemo, zakaj je bil naš zbor spremeniti prvotni načrt, ki je predvideval štiri pesmi. Slišali smo, da je bilo treba premostiti nemalo preden je sploh prišlo do tega velikega nastopa. Saj je vendar dvorana namenjena, to se pravi na razpolago vsem organizacijam tako italijanske kot slovenske skupnosti. To nam je bilo že večkrat

ANTON VAN DE VELDE

Srce zmaguje

11
... kar hočeš, takšen star kakaduj
... biti včasih ganljiv. Teta Lientje je
... nepričakovano pozornost. Zmenca si
... v oči. Ne, poljubov ni bila nikoli
...
... ljuba tetka,« pravi Greta in ji stisne
... škričelca s sladkorčki v roko. Ger-
... junior hoče spet piti. Moški so nena-
... Marija ji ga hoče podati, toda Jon
... prebiti. Marija debelo pogleda, toda
... Greta razume svojega moža. Marija naj
... bla rajši molčala.
... primí ga,« pravi Jon, »tule ga imaš,
... in želim si, da bi jih imela še svo-
... dvajset.«
... več ali manj,« pravi stric. In teta Lien-
... spet odpre usta pa spet ni nič. Samo
... se ji svetijo kakor star žlahten kristal.
... Dehela Neta se oglašila še šestkrat. Pri
... štacuni človek nima miru. »Taka

GORIŠKE NOVICE

Pustni večer v Kat. domu

Zveza slovenske katoliške prosvete na Goriškem prireja že nekaj let zapovrstjo na dan pustne nedelje zabavne pustne večere. Da so te vrste prireditev našim ljudem všeč, dokazuje dvorana Katoliškega doma v Gorici, ki se vsako leto čisto napolni. Tudi letos je bilo tako.

Ni namen pustnih večerov nuditi kako višjo gledališko umetnost, temveč na pristen in doživljajski način gledalce zabavati in razvedriti. Menimo, da so preteklo nedeljo vsi nastopajoči v tem smislu uspeli.

Na odru so si prizorji kar hitro sledili drug drugemu in niso utrujali. Občudovali smo zlasti dobro voljo, ki so jo nastopajoči položili v izvajanje posameznih točk. Zlasti smo bili veseli tolike mladine, ki se je brez strahu in z veliko zavzetostjo predstavila občinstvu. Prepričani smo, da bo ta mladina prinesla našim vašem po Goriškem in tudi sami Gorici novo prosvetno pomlad, ki se bo pokazala zlasti v tem, da bodo zopet vzbrsteli razni pevski, gledališki in kulturni nastopi med nami.

Zelo smo bili veseli obeh skupin godcev iz Steverjana. Mlajši so nam bili še bolj všeč, kajti nudili so nam glasbo, ki je bila pristno naša; starejši so pa pokazali, da svoje instrumente obvladajo, toda njih muzika nas ni ogrela; preveč nam je tuja te vrste glasba. Zato bi si v bodoče želeli v Katoliškem domu predvsem glasbe, ki je izraz našega slovenskega okolja, saj če nam je naši ansambli ne bodo nudili, od koga naj jo potem pričakujemo? Ali mar od italijanskega radia in televizije? Vso prireditev so zelo posrečeno zaključili naši študentje in akademiki s prizorom oddaje na televiziji. Ustvarili so tako razpoloženje, da je vsakdo od udeležencev z nasmehom na ustih zapustil dvorano Katoliškega doma in se zadovoljen vrnil domov. Vsekakor si želimo, da nas spet ob prvi priliki razveselijo s kakim novim nastopom!

V Gorici bodo ponovili igro

»Divji lovec«

Finžgarjeva ljudska igra »Divji lovec« je 13. februarja napolnila dvorano Kat. doma do zadnjega kotička. Pričarala nam je na oder vso lepoto našega jezika in vso lepoto naše nepopačene miselnosti. Vse vloge so bile podane tako kakor jih je v duhu gledal in videl Finžgar sam, ko se mu je zgodba porajala v domišljiji in mu potem stekla izpod peresa.

Hvaležni smo Majdi, Janezu, njegovemu tekmeču, Rihtarju in neugnanemu Tonč-

ku, da so nam na tako pristen način prikazali borbo za človeške pravice proti hudobiji. Malj slovenski šopek, ki ga je dala Majda Janezu v dokaz ljubezni in obenem v zadnji pozdrav, nam je bil v prijetno zadoščenje za pretirano dolge poljube, s katerimi so osoljeni ljubezenski prizori po kino dvoranah in televizijskih oddajah. Hvalevredna je razlika med našo domačo miselnostjo in tujo.

Navdušenj smo zapuščali dvorano z željo, da se prireditev ponovi, toda nekoliko bolj zgodaj in s predprodajo numeriranih sedežev.

Vsi, ki smo se prve prireditve udeležili, bomo z veseljem prišli še k drugi, kajti bogastvo naše književnosti in zmožnosti naše mladine so nam poročilo srečnejših dni.

Udeleženka

Nov urnik za obiske v bolnišnici

Uprava civilne bolnišnice v Gorici je v splošno korist vseh bolnikov in v skladu z urnikom po drugih bolnišnicah uvedla nov urnik za obiske. Stopil bo v veljavo s 1. marcem in sicer bodo obiski dovoljeni samo ob sredah, sobotah in nedeljah ter ob praznikih od 15. do 16. ure. Za izredne primere bodo dovoljeni obiski tudi izven urnika, a le z odobritvijo primarija bolnišnice. Novi urnik in strožja kontrola nad obiski bo brez dvoma bolnikom le v korist.

Stevejanska cesta vključena med turistične ceste

Preteklo soboto se je sestal pokrajinski svet. Na dnevnem redu je bila cela vrsta raznih upravnih in tekočih zadev; o vseh pa se ni razpravljalo in bodo prišla na vrsto na seji dne 24. t. m.

Mnogo časa je bilo porabljenega za nekatere interpelance, ki so jih naslovili na predsednika komunistični svetovalec (med temi je ena govorila o vojni v Vietnamu!).

Preden je predsednik prešel na dnevni red, je izrazil nezadovoljstvo nad prenosno deželno odbora, ker se je v njem zmanjšalo število zastopnikov goriške province.

Pokrajinski svet je odobril sklep odbora, da se bo še letos začelo z deli na številni cesti na odseku od meje pa do Bukovja ter na odseku od Oslavja pa do meje; števejanska cesta je tako vključena med tiste turistične ceste, za katere je dežela nakazala denar in ki imajo prednost pred drugimi. Za te ceste bo dežela prispevala 80%. Stevejanska cesta od meje pa do Bukovja bo prešla okrog 10 milijonov od dežele, okrog 3 milijone

datke njegove dolge in plodovite življenjske poti.

Msgr. Skabar se je rodil 1. marca 1876 v Barkovljah. Gimnazijo je dovršil v Trstu, bogoslovje pa v Gorici. Novo mašo je pel julija 1899 v Barkovljah. Prvo službeno mesto je g. Skabar dobil kot kaplan v Rojanu, nakar ga je pot vodila k Sv. Jakobu, kjer je bila slovenska šola sv. Cirila in Metoda. Prav tu je msgr. Skabar vršil važno poslanstvo verskega in narodnega vzgojitelja. Nad trideset let je tu deloval, vse do prepovedi slovenskega pouka. Msgr. Skabar je nato razvijal svojo delavnost še na drugih področjih, vodil je razne cerkvene pevske zборе, bil župni upravitelj na Katinari. Nato je zopet deloval v rojstnih Barkovljah. Papež Janez XXIII. ga je imenoval za svojega komornika-monsignorja, kar je potrdil tudi sv. oče Pavel VI.

Msgr. Skabar je še danes, kljub svoji visoki starosti, pogumen in nezlomljiv sin svojega naroda. Vsi mu zato k temu izrednemu jubileju iz srca čestitamo in mu voščimo, da bi z božjo pomočjo vedro preživel še ostala leta svojega življenja!

V nedeljo 6. marca ob 16.30 se bomo spomnili

TRETJE OBLETNICE OTVORITVE KATOLISKEGA DOMA V GORICI

Ob tej priložnosti bodo gostovali igralci

Slovenskega kluba iz Trsta in predvajali igro

ŽUPNIK IZ CVETOČEGA VINOGRADA

Ze danes opozarjamo naše rojake na to lepo igro in jih vabimo, da s svojo udeležbo poudarijo svoje veselje, da imamo Slovenci v Gorici tako lep dom. Se posebej vabljeni dobrotniki doma!

pa bo morala prispevati občina. Upanje je, da bodo z delj začeli čez kake tri mesece. Intervencije, ki so jih števejanska občina in svetovalec SDZ v pokrajinskem svetu prof. Kranner izvršili glede števejanske ceste, so torej privedle do ugodnega zaključka.

NAPRODAJ je nekaj čebelnih panjev. Naslov v upravi lista.

Ker je prvo predstavo DIVJEGA LOVCA obiskalo toliko ljudi, bo na splošno željo dramska skupina SKPD iz Stevejana ponovila to igro v nedeljo 27. februarja ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici. Vabimo vse tiste, ki igre niso videli, naj pridejo, da se naučijo toplega vzdušja, ki izžareva iz starih navad in ki ga bo na oder pričarala števejanska mladina, čeprav ne v stilu vrhunskih poklicnih gledališč, pač pa s tisto ljubeznijo do naše lepe besede in pesmi, kakršno težko najdemo dandanes pri naši mladini

Seja občinskega sveta v Doberdolu

V petek zvečer, 18. t. m. je bila občinska seja v Doberdolu. Ob priliki oklicev za neko poroko je prizadeta oseba predložila lani meseca septembra listino, ki jo je izdalo goriško županstvo in ki je vsebovala hkrati naredbo državljanstva, bivališča in samskega stanu ženina. Na županstvu v Doberdolu so listino zavrnil, češ da so potrebna tri posamezna spričevala. Svetovalka gđ. Marija Ferletič se je zaradi tega pritožila in dokazala, da je po 3. členu zakona št. 678 z dne 28.1957 veljavno eno samo potrdilo za vse tri navedbe. Župan iz Doberdola ni hotel ničesar slišati o tem zakonu in je vztrajal pri svojem. Gđ. Ferletičeva je pa tudi vztrajala, saj je zakonsko določilo jasno in ga tako tolmačijo tudi višje pristojne oblasti, pa tudi samo goriško županstvo! Tako je župan spraval zadevo pred občinski svet, namesto da bi gđ. Ferletičevi odgovoril pismeno.

Na seji je gđ. Ferletičeva jasno in podrobno pojasnila zakon št. 678 in povedala, da so stranke s tem zakonom okoriščene, ker jim ni treba plačevati kolektivnih papirjev in pristojbin za več spričeval. Ze zaradi tega je tudi doberdolsko županstvo dolžno štiti koristi ljudstva. Tretji člen navedenega zakona pravi namreč dobesedno: »Potrdila, ki jih kak urad izda glede rekvizitov in slučajev, ki se tičejo ene in iste osebe, se morajo navesti na enem samem dokumentu.« (Le certificationi da rilasciarsi da uno stesso ufficio in ordine a requisiti e circostanze contenute in un unico documento). Tedaj je župan rekel (morda v zadregi!), da se k temu vprašanju ne povrne več, dokler ne bodo urejene nepravilnosti, ki so zaradi tega nastale!

Določilo zakona pa je povsem jasno, gospod župan, in *obvezuje* izdajanje prav take listine, kot jo je prizadeti ženin dobil na goriškem županstvu. Razumemo tudi vztrajnost gđ. Ferletičeve: njej gre za spoštovanje zakona in s tem za koristi ljudstva.

Na seji je bila tudi prošnja družbe SIOT za dovoljenje, da bi smel križati naftovod občinsko cesto. V zadevi napeljave naftovoda so naši svetovalci že enkrat prej sprožili vprašanje: kdo dobi odškodnino za jusarska zemljišča, po katerih gre naftovod, občina ali zasebniki? In še: kaj pravijo zasebniki glede cene, ki jo družba SIOT za to služnostno dovoljenje ponuja?

Takrat je bilo sklenjeno, da bo župan o zadevi poizvedoval in nato poročal. Na tej seji pa tega poročila ni dal. Zaradi tega je gđ. Ferletičeva predlagala, naj se zaenkrat glede prošnje družbe SIOT ničesar ne sklene, da bi s sklepom ne škodovali koristim zasebnih lastnikov v pogledu odškodnine, ki jo mora družba priznati v pravični meri. Predlog je ob-

Doberdob

Pustno veselje je tudi v naši župnijski dvorani prineslo obilo nasmejanih obrazov. V soboto zvečer so najprej nastopili fantje z veselim prizorom »Carodejna brivnica« nato pa dekleta z znano veseloigro »Srčnost na preizkušnji« in končno še nemi prizor o »Slikarjev prodajalnici«. Vsi so se dobro odrezali in tako zaslužili ne samo pohvalo s ploskanjem, ampak tudi klobase in vino!

V ponedeljek so kot običajno »pustne maskare« pobirale po vasi jajca in klobase; kljub dežju ni manjkalo smeha in zabave, zlasti zvečer pri polnih krožnikih in kozarcih. Otroci so imeli kar v župnišću — na njihovo željo — pustno večerjo in tudi razna tekmovanja: z zavezanimi očmi, tek v vrečah, in z žlico vode v ustih...

A za pustom pride post in nove prilike za materinski dan, katerega bo pripravila pridna mladina.

Stevejran

V nedeljo se je z velikim uspehom izvršila razstava, ki so jo pripravile gojenke gospodinjstva tečaja v Stevejranu. Prišlo je toliko ljudi, da so vsi okusni izdelki mladih kuharic kaj hitro pošli. Saj so tudi tečajnice izdelale res izredno lepe stvari in vsakdo je zanje imel le pohvalo. Gre pa to pripisati predvsem izkušnosti šolskih sester Erme in Kristine, ki sta tečaj skrbno vodili in razstavo z okusom pripravili.

V Mirniku imamo dve gostilni, morda v kratkem odprta še tretja, da se bo treba nedeljskim izletnikom predrenjati za prostor. Izgubili pa smo edino trgovino z mešanim blagom, česar je le še podružnica goriškega kmetijskega podjetja za kmetijske potrebe. Vas je premajhna in konkurenca večjih okolnih trgovin prevelika. Je pa v vasi telefon govorilnica. Zanimivo je morda tudi, da so na ozemlju naše župnije sv. Helkar tri lepe in nove finančne stražnice v Mirniku, druga v Skriljevem in tretja v Dolenjah na razmejnem trikotju med Idrijo in Potokom, česar nima nobena tako majhna fara.

Pričakujemo, da bodo v najkrajšem su začeli voziti skozi Mirnik vsi Ribič avtobusi iz Gorice v Čedad in obratno, ker doslej nismo imeli niti ene pririce v predpoldanskih urah, dočim je zila edina zjutraj v Čedad in popoldne v Gorico, ob nedeljah pa le popoldne v Čedad in šele zvečer proti Gorici, tako na kakšno prireditev ni bilo mogoče. Za naprej bo bolje, če bodo odgovorni krogi držali besedo, zakaj od samih ljub smo, žal, le preveč živeli.

OBVESTILA

Standrež

Kmečko društvo iz Standreža pri izlet v Verono na velesesem dne 19. marca 1966. Potnina znaša 1.600 lir za osebo se plača takoj pri vpisu. Vpisovanje vrši pri predsedniku društva Jožetu Letiču in se zaključuje 6. marca. Odnosno trg pred cerkvijo točno ob 4^h zjutraj sveti maši za praznik pojdemo v mesto Cittadella. Vabljeni vsi člani prijatelji našega društva. Tajnik društva

ZA GLADUJOČE V INDIJI

N. N.
SKPD »Mirko Filej«
Uprava in ured. »Kat. glas«
N. N., Gorica
Podgornik Lojza, Gorica
Verbicki Vera, Gorica
Hvala Ana, Gorica
N. N., Gorica
Vida Tomšič, Gorica
Troha Antonija, Gorica
Colja, Gorica
N. N., Gorica
Knez Marija, Gorica
P. D., Gorica
N. N., Gorica
Marušič Ana, Sovodnje
N. N., Gorica
Malfatti F., Gorica
Druž. Sorli-Bratuž, Gorica
N. N., Gorica
F. B., Gorica
Sestre iz Zavoda sv. Druž., Gorica
Otroci iz Zavoda sv. Druž., Gorica
Sestre iz Alojzijevejšča, Gorica
N. N., Gorica
Družina N. N., Gorica
Družbenica, Gorica
N. N.
Verniki pri Sv. Ivanu

Stevejran:

Srebrnič Terezija
Srebrnič Pavel
Dornik Johana
Terpin Franc
Klanjšček Karl
Druž. Simčič
Komjanc Drago
G. župnik
Miklus Ivan
Komjanc Anka
Tinta Danica
Koren Bruna
N. N.
Pintar Fani
N. N.
Perin Jožef

DAROVI:

Za Alojzijevejšče: C. D. 1.300; F. B. 2.500 lir.
U. Z. ob 90-letnici č. m. Terezije Hanželič 2.500 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog poženi. Za Zavod sv. Družine: Dragica v spom. pok. mame 2.000; M. Z. ob 90-letnici Terezije Hanželič 2.500; Bavdaževič ob 90-letnici č. m. Terezije Hanželič 5.000; v spom. min Marije Zbogar družina Korsič 5.000; v spom. pok. Marije Zbogar 5.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stroja trgovski L. 30, osmrtnice L. 50, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

S TRŽAŠKEGA

Msgr. Matija Škabar — 90-letnik

V kratkem bo slavil starosta slovenskih duhovnikov na Tržaškem, msgr. Matija Škabar, izreden jubilej, 90-letnico rojstva. Ni nam treba še posebej predstavljati msgr. Škabarja, ki je zlasti med tržaškimi Slovenci široko znan. Vseeno pa želimo prav na kratko obnoviti glavne po-

KEROZEN - NAFTA - DRVA - PREMOG

TVRDKA

Lourecič

KEROZEN »TOTALDOMO« VAM ZA TRST IN OKOLICO
DOSTAVIMO NA DOM VEDNO TEKOM DNEVA

TRST - DOMJO 38 - Tel. 99-331